Teisipäev, 22. november 2022

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

P9_TA(2022)0400

Laenuvõtmise strateegia Euroopa taasterahastu „NextGenerationEU“ rahastamiseks

Euroopa Parlamendi 22. novembri 2022. aasta resolutsioon laenuvõtmise strateegia rakendamise kohta Euroopa taasterahastu „NextGenerationEU“ rahastamiseks (2021/2076(INI))

(2023/C 167/01)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse nõukogu 14. detsembri 2020. aasta otsuse (EL, Euratom) 2020/2053 (mis käsitleb Euroopa Liidu omavahendite süsteemi [1]) (omavahendite otsus)) artikli 5 lõiget 3,

— võttes arvesse nõukogu 14. detsembri 2020. aasta määrust (EL) 2020/2094, millega luuakse Euroopa Liidu taasterahastu COVID-19 kriisi järgse taastumise toetuseks [2],

— võttes arvesse 16. detsembri 2020. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni vahel, mis käsitleb eelarvedistsipliini, eelarvealast koostööd ning usaldusväärset finantsjuhtimist, samuti uusi omavahendeid, sealhulgas uute omavahendite kasutuselevõtmise suunas liikumise tegevuskava [3],

— võttes arvesse nõukogu 17. detsembri 2020. aasta määrust (EL, Euratom) 2020/2093, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2021–2027 [4], sealhulgas mitmeaastase finantsraamistiku osana kokku lepitud ühiseid ja ühepoolseid deklaratsioone,

— võttes arvesse komisjoni 14. aprilli 2021. aasta teatist taasterahastu „NextGenerationEU“ uue rahastamisstrateegia kohta (COM(2021)0250),

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus, millega muudetakse omavahendite otsust (COM(2021)0570),

— võttes arvesse komisjoni 11. detsembri 2019. aasta teatist „Euroopa roheline kokkulepe“ (COM(2019)0640) ja Euroopa Parlamendi 15. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni selle kohta [5],

— võttes arvesse kodukorra artiklit 54 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 lõike 1 punkti e ja 3. lisa,

— võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A9-0250/2022),

---

[1] ELT L 424, 15.12.2020, lk 1.
[2] ELT L 433 I, 22.12.2020, lk 23.
[3] ELT L 433 I, 22.12.2020, lk 28.
[4] ELT L 433 I, 22.12.2020, lk 11.
[5] ELT C 270, 7.7.2021, lk 2.

A. arvestades, et omavahendite otsusega antakse komisjonile õigus laenata aastatel 2021–2026 kapitaliturgudelt liidu nimel kuni 750 miljardit eurot (2018. aasta hindades) üksnes selleks, et ELi taasterahastu „NextGenerationEU“ kaudu tegeleda COVID-19 kriisi tagajärgedega; arvestades, et liikmesriikidele laenude andmiseks võib kasutada 360 miljardit eurot 2018. aasta hindades ja 390 miljardit eurot võib kasutada otse ELi kulutusteks;

B. arvestades, et laenatud vahendite ja nendega seotud intresside tagasimaksmine peab toimuma liidu eelarvest ja on kavandatud nii, et tagada kohustuste pidev ja prognoositav vähendamine hiljemalt 31. detsembrini 2058; arvestades, et omavahendite ülemmäärasid on suurendatud 0,6 %, et katta kõik taasterahastu laenudest tulenevad liidu kohustused;

C. arvestades, et Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon võtsid vastu õiguslikult siduva tegevuskava uute omavahendite kasutuselevõtmiseks, et luua piisavad vahendid taasterahastu eeldatavate tagasimaksmisega seotud kulude katmiseks, ilma et see vähendaks liidu programmide ja poliitika rahastamist;

D. arvestades, et omavahendite otsuse kohaselt peab komisjon Euroopa Parlamenti ja nõukogu põhjalikult ja korrapäraselt teavitama oma võlahaldusstrateegia kõigist aspektidest, sealhulgas emissioonikalendrist koos järgmise aasta eeldatavate emiteerimiskuupäevade ja -mahtudega ning kavast, milles sätestatakse eeldatavad põhisumma- ja intressimaksed;

E. arvestades, et taasterahastu jaoks kavandatud kogusumma ning perioodiliste kupongimaksete ja lunastamistähtajal tehtavate tagasimaksete kogusumma (taasterahastu tagasimaksekulud) ajavahemikuks 2021–2027 on 14,7 miljardit eurot;

Taasterahastu „NextGenerationEU“ jaoks laenamise põhjendus

1. rõhutab, et taasterahastu „NextGenerationEU“ on ELi suurim ühine vahendite kogumise kava ja esimene, millest mitte ainult ei anta liikmesriikidele laene, vaid rahastatakse ka liidu eelarve otseseid kulutusi, mis sisalduvad ELi programmides ja poliitikavaldkondades; rõhutab, et komisjoni hallatav liidu ühine võlg suurendab liidu eelarvet, selle mõju ja lisaväärtust, toetades seeläbi COVID-19 järgset taastumist ja täites ELi pikaajalisi prioriteete, eelkõige seoses rohe- ja digiüleminekuga;

2. juhib tähelepanu sellele, et taasterahastu laenuprogramm, mille keskmine aastane laenumaht on kuni 2026. aastani 150 miljardit eurot, muudab liidu finantsturgudel keskseks osalejaks, asetab ta teiste suurte Euroopa riigivõlakirjade emitentidega võrdsele positsioonile ning teeb liidust suurima riigiülese emitendi ja suurima roheliste võlakirjade emitendi;

3. rõhutab, et laenuvõtmise strateegia edukust hinnatakse selle järgi, kuivõrd see aitab hankida taasterahastu rakendamiseks vajalikke vahendeid kapitaliturgudel õigeaegselt ja suhteliselt madalate kuludega ning maksta võlg 2058. aastaks sujuva ja prognoositava profiili põhjal tagasi, tõrjumata välja programmi kulusid mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade raames ja ohustamata ELi tulevasi meetmeid; rõhutab, et liidu emiteerimine ei tohiks häirida teiste Euroopa emitentide laenutingimusi ning et sellel peaks olema kapitaliturgudel isegi positiivne roll, eelkõige rahuldades investorite nõudlust eurodes nomineeritud varade ja uute toodete, näiteks roheliste võlakirjade järele;

Taasterahastu „NextGenerationEU“ laenuvõtmise strateegia senine kirjeldus ja hindamine

4. märgib, et komisjon on välja töötanud ja kehtestanud uue ja ulatusliku rahastamisprogrammi ning kiiresti ja tõhusalt suurendanud oma võlahaldussuutlikkust; väljendab heameelt asjaolu üle, et pärast esimest emissiooni 2021. aastal on emissioonid toimunud ühtlases tempos ja olnud tugevalt üle märgitud, mis näitab investorite suurt huvi ning on võimaldanud komisjonil täita oma rahastamiseesmärgid; märgib rahuloluga, et kooskõlas liidu AAA reitinguga on ELi toodetega kaubeldud atraktiivsete intressimääradega, mis on võrdsed teiste suurte Euroopa ja riigiüleste emitentidega;

5. võtab teadmiseks, et komisjoni rahastamisstrateegia on mitmekesine ja pakub eri emiteerimismeetodite (sündikaattehingud ja oksjonid) ja regulaarse ajakava varal laia tootevalikut (võlakirjad ja vekslid), mille tähtajad ulatuvad kolmest kuust 30 aastani;

6. võtab teadmiseks komisjoni otsuse tugineda laiale esmasvahendajate võrgustikule, kes on olulised partnerid hästi toimivate esmaste ja järelturgude tagamisel ning komisjonile turutingimustest aru andmisel; tuletab komisjonile meelde, kui oluline on tagada, et pangad täidaksid neile kehtivaid õiguslikke nõudeid, ning taotleda paremat geograafilist tasakaalu nii esmasvahendajate võrgustiku liikmesuse kui ka sündikaattehingute juhtiva rolli osas; palub komisjonil tagada, et esmasvahendajate võrgustiku liikmetel oleksid oma ülesannete täitmiseks piisavad stiimulid ja kohustused;

7. võtab teadmiseks komisjoni seni avaldatud iga-aastased laenuotsused ja rahastamiskavad; rõhutab, et komisjoni laenuvõtmise strateegia ja tehingute läbipaistvus on väga oluline, et saavutada edukas koordineerimine teiste turuosalistega ja tagada aruandekohustus, eelkõige parlamendile, samuti poliitikakujundajate ja üldsuse teadlikkus ja isevastutus; kutsub sellega seoses komisjoni üles teavitama parlamenti kiiresti ja süstemaatiliselt, esitades liigendatud andmed kõigi ELi võla emiteerimisel tekkinud tasude kohta, sealhulgas komisjoni kulud seoses taasterahastu haldamisega ning kulud, mida liikmesriigid kannavad taaste- ja vastupidavusrahastust laenude võtmisel;

8. märgib, et kooskõlas iga-aastase laenuvõtmisotsuse ja poolaasta rahastamiskavadega oli komisjon 2021. aasta juuni seisuga hankinud finantsturgudelt üle 113 miljardi euro, sealhulgas 23 miljardit eurot roheliste võlakirjade ning lühikese, keskmise ja pika tähtajaga võlakirjadena; võtab hoolikalt teadmiseks esitatud teabe investoriliigi ja geograafilise jaotuse kohta; nõuab jätkuvat läbipaistvat teabevahetust võlakirjade oksjonite ja sündikaatide edenemise kohta;

Taasterahastu „NextGenerationEU“ laenude võimalik positiivne mõju ja probleemid

9. on veendunud, et taasterahastul, mis muudab liidu üheks Euroopa suurimaks võlakirjaemitendiks, võib olla positiivne mõju ELi kapitaliturgude stabiilsusele ja likviidsusele ning see võib parandada liidu majandusprognoosi, täiendada euroala makromajanduslikku struktuuri ja tugevdada euro rahvusvahelist rolli; märgib, et taasterahastu suurus ja ajaline kestus on õiguslikult piiratud ning et see võiks täita veelgi mõjukamat rolli turvaliste varade allikana ning aidata integreerida ELi finantsturge ja tugevdada liidu vastupanuvõimet, kui saadud õppetunde võetakse nõuetekohaselt arvesse; märgib lisaks, et taasterahastu laenuprogrammi ajalisus ja maht piiravad ELi võlakirjade potentsiaali kujuneda tõeliselt turvaliseks varaks, teenida finantsturgude nõuetekohast toimimist ning parandada majandus- ja rahaliidu stabiilsust; kutsub komisjoni üles kaaluma võimalikke viise, kuidas säilitada taasterahastu võlakirjade lunastamata maht ka pärast 2027. aastat, et hoida ära likviidsuse vähenemine varsti pärast seda, kui taasterahastu kulutamisetapi lõpus jõutakse tipptasemeni;

10. märgib, et kapitaliturgudel valitseb suur nõudlus ELi võla järele ja et see on turgudel sujuvalt integreerunud; kutsub komisjoni üles tugevdama ELi võlapositsiooni, mitmekesistades investorite profiili, stimuleerides järelturge ja kõrvaldades tehnilised takistused;

11. rõhutab eelkõige, et maailma suurima roheliste võlakirjade emitendina ning mitmekesistades oma investoribaasi ja tagades madalamad laenukulud võiks liit kehtestada kestliku investeerimise võrdlusalused; rõhutab roheliste võlakirjade olulist rolli vähese CO_2 heitega majandusele üleminekuks vajalike varade rahastamisel; väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjoni roheliste võlakirjade raamistikus kasutatakse rangeid kestlikkusstandardeid; nõuab tungivalt, et komisjon hoiaks ära mis tahes rohepesu ja tagaks kvaliteetse aruandluse tulude kasutamise kohta, et mitte seada ohtu rohelisatasu; märgib, et taasterahastust rahastatavate kulude standardiks on olulise kahju ärahoidmise põhimõte; rõhutab, et taasterahastu võla osalise emiteerimisega roheliste võlakirjadena on liikmesriikidel ja komisjonil kohustus teha kõik endast olenev, et tagada investorite ees võetud kliimakulutustega seotud kohustuste täitmine, ning ootab, et komisjon täidaks täielikult oma kohustuse välistada probleemsete projektide rahastamine rohelistest võlakirjadest, niipea kui tõstatatakse nõuetekohaselt põhjendatud kahtlus rohepesu kohta; väljendab heameelt taasterahastu roheliste võlakirjade tulemustabeli üle, mis on interaktiivne veebileht, mis sisaldab teavet rohelistest võlakirjadest rahastatud investeeringute kohta ([6]);

([6]) https://ec.europa.eu/info/strategy/eu-budget/eu-borrower-investor-relations/nextgenerationeu-green-bonds/dashboard_en

12. on arvamusel, et komisjon peaks kasutusele võtma kindlad auditeerimismeetmed, et tagada taaste- ja vastupidavusrahastu nõuetekohane rakendamine, eelkõige selleks, et vähendada mis tahes rohepesu ohtu, ning pidades silmas taasterahastu „NextGenerationEU“ ainulaadset ülesehitust, mille puhul komisjon kogub kapitaliturgudelt vahendeid ja vastutab investorite ees, kuid raha kulutavad tegelikult liikmesriigid; kutsub seetõttu liikmesriike üles oma taaste- ja vastupidavuskavades võetud kohustustest kinni pidama, neid kohustusi nõuetekohaselt ja täielikult täitma ning esitama komisjonile põhjaliku aruande vahe-eesmärkide ja sihtide rakendamise kohta;

13. märgib, et oma suurusele vaatamata on taasterahastu seni edukalt leevendanud muude Euroopa riigivõlakirjade nõudluse väljatõrjumise ohtu; rõhutab, et suurendades euroala suveräänse turu atraktiivsust, eriti kolmandate riikide investorite jaoks, võib taasterahastu võlakirjade väljaandmine suurendada nõudlust teiste Euroopa turuosaliste emiteeritud väärtpaberite järele; kutsub komisjoni üles jätkama tihedat kooskõlastamist liikmesriikide võlaametitega ning Euroopa Keskpanga, Euroopa Investeerimispanga ja Euroopa stabiilsusmehhanismiga; kordab, kui oluline on levitada ELi võlaga kauplemist muude ELi börside kaudu kooskõlas kapitaliturgude liidu põhimõtetega;

14. väidab lisaks, et taasterahastul on positiivne mõju liikmesriikide võlgade atraktiivsusele ja kestlikkusele, kuna ta pakub kõigile liikmesriikidele taaste- ja vastupidavusrahastu laenude kaudu AAA reitinguga laenutingimusi, aitab märkimisväärselt vähendada riigivõlakirjade tootlust ja diskonteerib toetusi riigivõla arvutamisel ning edastab finantsturgudele tugeva sõnumi euroala ja ELi vastupanuvõime ja ühtekuuluvuse kohta;

15. on veendunud, et taasterahastu näitab ELi tasandil ulatuslikuma, kollektiivsema ja demokraatlikuma kriisidele reageerimise eeliseid; on seisukohal, et ELi kodanike võimalus osta otse ELi võlakirju võib suurendada nende liitu kuulumise tunnet; palub komisjonil töötada sellega seoses välja lihtne ja läbipaistev mehhanism; märgib, et see tava on mitmes liikmesriigis juba kasutusel; usub, et majanduslik kasu oleks märkimisväärne ja kaaluks üles rakendamise kulud; märgib, et ühiste võlakirjade emiteerimisega rahastatud märkimisväärne kriisitoetus on suurendanud usaldust ELi ja selle liikmesriikide vastupanuvõime suhtes ning finantsturu osalised tunnistavad laialdaselt, et Euroopa finantsstruktuur on tugevnenud; rõhutab, et taasterahastu edukas rakendamine näitab, et EL on COVID-19 kriisi majanduslikele tagajärgedele asjakohaselt reageerinud; kutsub seetõttu kõiki ELi institutsioone üles tagama, et EL täidaks oma lubadused, sealhulgas pakkudes pikemaajalist poliitilist väljavaadet;

16. võtab murega teadmiseks uued probleemid, mis tulenevad julgeoleku puudumisest ülemaailmses keskkonnas, mis on tingitud Venemaa ebaseaduslikust, provotseerimata ja põhjendamatust agressioonist Ukraina vastu ning inflatsiooni ja intressimäärade järsust kasvust, mis mõjutab valitsemissektori emitente; hoiatab, et rahastamiskulud on keeruliste turutingimuste tõttu märkimisväärselt suurenenud ja pikaajaliste huvide valdkonnas on karta tohutut ebakindlust; eeldab, et see mõjutab taasterahastu tagasimaksete rida ELi eelarves; märgib murega, et kavandatust suuremad refinantseerimiskulud juba mõjutavad rubriigi 2b võimalusi ning aasta eelarvemenetluse käigus tarbitakse isegi erivahendite piiratud võimalusi; kutsub komisjoni üles olukorda tähelepanelikult jälgima ja eelarvepädevaid institutsioone korrapäraselt teavitama; tunnistab, et komisjon peab tegutsema väga ebakindlal turul, mis väljub 99 % usaldusvahemikust; tuletab meelde, et kõik rahalise toetuse maksed liikmesriikidele tuleks teha 31. detsembriks 2026, nagu on sätestatud ELi taasterahastu ning taaste- ja vastupidavusrahastu määrustes, kuid seda tähtaega võiks muuta; rõhutab, et sellised muudatused nõuavad nii taasterahastu kui ka taaste- ja vastupidavusrahastu määruste muutmist;

17. on seisukohal, et taasterahastu täit potentsiaali saab täielikult ära kasutada üksnes siis, kui kõiki riiklikke taaste- ja vastupidavuskavasid rakendatakse tulemuslikult ja õigeaegselt; on mures selle pärast, et mitmes liikmesriigis puudub suutlikkus rahalisi vahendeid vastu võtta; peab kahetsusväärseks, et mõnes liikmesriigis on traditsiooniliste ELi vahendite rakendamisega viivitatud, et taaste- ja vastupidavusrahastu vahendeid kiiremini ära kasutada; ergutab liikmesriike taasterahastu raames antud laene täielikult ja järjepidevalt kasutama;

Teisipäev, 22. november 2022

18. rõhutab, et ELi konkurentsi- ja vastupanuvõime ning strateegilise autonoomia tugevdamiseks on vaja täiendavaid investeeringuid liidu poliitikasse, eelkõige seoses tööstuse ja kliimameetmetega; on seisukohal, et alalised ümberpaigutamised ei ole piisav pikaajaline lahendus ELi prioriteetide rahastamiseks, ning rõhutab vajadust täiendavate vahendite järele; tuletab meelde, et kliimamuutused ja Ukrainas jätkuv sõda on esile toonud tungiva vajaduse lõpetada olulistes majandussektorites, nagu energia, toorained, tööstus ja põllumajandus, liidu sõltuvus kolmandatest riikidest; on sellega seoses seisukohal, et komisjoni presidendi Ursula von der Leyeni teadaanne Euroopa suveräänsuse fondi loomise kohta on kooskõlas Euroopa Parlamendi 19. mai 2022. aasta resolutsiooni ([7]) ja esimeeste konverentsi 30. juuni 2022. aasta avaldusega komisjoni 2023. aasta tööprogrammi kohta; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles kooskõlas Euroopa tuleviku konverentsi soovitustega täiendavalt kaaluma ELi tasandil ühiste laenude võtmist, et luua soodsamad laenutingimused, samas säilitades liikmesriikide tasandil vastutustundliku eelarvepoliitika; peab kahetsusväärseks vahendite, fondide ja ühiste laenuprogrammide, sealhulgas taasterahastu süstemaatilist loomist ja kasutamist väljaspool ELi eelarvet ning eelarvepädevate institutsioonide järelevalve ja kontrollita; nõuab seetõttu laenutehingute ja kõigi tulevaste ELi programmide või vahendite kandmist eelarvesse; nõuab, et Euroopa Parlament kaasataks kaasotsustamismenetluse kaudu täielikult kõigisse juhtumitesse;

Liidu eelarve ja uued omavahendid

19. juhib tähelepanu sellele, et taasterahastu laenudel on otsesed tagajärjed liidu eelarvest aastakümneid tehtavate tagasimaksete näol; nõuab seetõttu võlateeninduse optimeerimist ja sujuva võlaprofiili tagamist, et tulevast koormust ühtlaselt jaotada;

20. rõhutab, et ELi laenuvõtmis- ja andmisvõime on taasterahastu kasutuselevõtmisega märkimisväärselt suurenenud; rõhutab vajadust kaasata eelarvepädevad institutsioonid laenuandmise ja laenuvõtmise protsessi kõigisse etappidesse; tuletab meelde, et omavahendite otsuse kohaselt peab komisjon avaldama korrapäraselt ajakohastatava kava eeldatavate põhisumma- ja intressimaksete kohta, mida arutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukoguga korrapärastel institutsioonidevahelistel taasterahastu teemalistel kohtumistel;

21. kordab oma kindlat nõudmist, et ELi taasterahastu tagasimaksekuludeks ette nähtud eelarveassigneeringud tuleks kanda ELi eelarvesse mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärasid ületades, et tagada varud ja paindlikkusmehhanismid neile ettenähtud otstarbeks; nõuab, et mitmeaastase finantsraamistiku muutmise käigus tehtaks mitmeaastase finantsraamistiku määruses asjakohased muudatused;

22. on kindlalt veendunud, et taasterahastu lõplikku edu ning eelkõige selle rahastamise usaldusväärsust ja kestlikkust hinnatakse ka liidu suutlikkuse alusel maksta ühine võlg tagasi pigem keskkonna- ja ettevõtlussektori uute omavahenditega, mitte liikmesriikide kogurahvatulul põhinevate osamaksude suurendamise teel;

23. rõhutab, et uued omavahendid on peamine vahend, mis võimaldab liidul rakendada oma poliitilisi prioriteete, osaliselt seetõttu, et vaja on suuremaid investeeringuid, et suurendada energiasõltumatust ja aidata leevendada Venemaa Ukraina-vastase agressioonisõja sotsiaalset mõju ning kiirendada üleminekut rohelisele energiale; rõhutab, et uute omavahendite kasutuselevõtmisega välditaks vajadust tulevikus liidu programme kärpida, mis kahjustaks taastekava eesmärki ja pikaajalist kasu; on veendunud, et uute omavahendite kasutuselevõtmine, nagu lepiti kokku 16. detsembri 2020. aasta õiguslikult siduvas institutsioonidevahelises kokkuleppes, annaks püsivat kasu mitte ainult ELi poliitika elluviimisel, vaid tagaks ka liidu positsiooni usaldusväärse ja aruka võlakohustuste emitendina; kutsub seetõttu liikmesriike üles võimalikult kiiresti tegutsema ja kiirendama läbirääkimisi ELi omavahendite nn uue põlvkonna esimese kogumi üle, mis põhineb ELi heitkogustega kauplemise süsteemil, piiril kohaldataval süsinikdioksiidi kohandusmehhanismil ja OECD rahvusvahelise kokkuleppe (rahvusvaheliste ettevõtete minimaalse maksustamise kohta) I sambal, nagu komisjon 22. detsembril 2021 välja tõi; nõuab tungivalt, et nõukogu kiidaks esimese omavahendite kogumi heaks enne 2022. aasta lõppu;

([7]) Euroopa Parlamendi 19. mai 2022. aasta resolutsioon Venemaa Ukraina-vastase sõja sotsiaalsete ja majanduslike tagajärgede kohta ELi jaoks ning ELi reageerimissuutlikkuse suurendamise kohta (Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2022)0219).

24. märgib siiski, et neist kolmest omavahendist saadavast hinnangulisest tulust ei piisa taasterahastu laenukohustuste katmiseks; kordab seetõttu oma nõudmist, et komisjon esitaks enne 2023. aasta detsembrit ettepaneku teise uute omavahendite kogumi, sealhulgas finantstehingute maksu kohta, et tagada piisavad vahendid taasterahastu võlgade tagasimaksmiseks; rõhutab, et institutsioonidevahelise kokkuleppega on kehtestatud õiguslikult siduv tegevuskava; palub komisjonil hiljutiste majandusprobleemide valgel siiski olla veelgi edasipüüdlikum ja mitte välistada võimalust lisada omavahendeid, mis on uuenduslikud, uued ja eelistatavalt tõelised;

o

o o

25. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.